

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/494/2015
Identifikačné číslo spisu: 1212212610
Dátum vydania rozhodnutia: 14.09.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1212212610.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu K-KARÁT, s. r. o., so sídlom v Nových Zámkoch, Nábrežná 44, v dovolacom konaní zastúpeného advokátskou kanceláriou Mgr. Štefan SLOVÁČIK, advokát so sídlom v Nitre, Farská 34, proti žalovanej Wüstenrot poisťovni, a. s., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 26, o návrhu žalovanej na obnovu konania, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 51C/110/2012, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. marca 2015 sp. zn. 5Co/287/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II uznesením zo 14. februára 2014 č. k. 51C/110/2012-227 povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 17C/97/2003 a rozhodol o náhrade trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že návrh na obnovu konania smeroval proti právoplatnému rozsudku a že bol podaný v zákonom stanovenej subjektívnej i objektívnej lehote k tomu oprávneným subjektom. Za novú skutočnosť považoval tvrdenia Mgr. P. v liste z 2. mája 2012, ktorý až po právoplatnom skončení konania žalovanej oznámil, že so žalobcom žiadne zmluvy o úvere neuzavrel a ani do jeho záložne žiadne šperky nezaložil. Keďže znalec pri ustálení výšky škody na zmluvy údajne uzavreté s Mgr. P. prihliadol, uvedenú skutočnosť považoval za spôsobilú privodiť žalovanej priaznivejšie rozhodnutie vo veci, lebo pri preukázaní, že nedošlo k uzavretiu zmlúv medzi žalobcom ako poisteným (poškodeným) a Mgr. O., malo by to vplyv na rozsah spôsobenej škody, a teda i na rozsah poistného plnenia. Na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že pre povolenie obnovy konania sú splnené všetky zákonné predpoklady podľa § 228 ods. 1 písm. a/ a § 230 ods. 1 O. s. p.. Návrhu žalovanej na povolenie obnovy konania preto v plnom rozsahu vyhovel.

2. Krajský súd v Bratislave uznesením z 31. marca 2015 sp. zn. 5Co/287/2014 na odvolanie žalobcu uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že obnovu konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 17C/97/2003 povolil v časti istiny. Stotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa, podľa ktorého v danej veci sú splnené všetky zákonné predpoklady vyplývajúce z ustanovenia § 228 a nasl. O.

s. p. pre povolenie obnovy konania. Napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa považoval preto za vecne správne. Výrok napadnutého uznesenia zmenil iba z dôvodu, aby sa povolila obnova konania len v právoplatne skončenej časti predmetu konania (v časti príslušenstva vec nie je právoplatne skončená).

3. Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal 25. júna 2015 dovolanie žalobca. K prípustnosti dovolania uviedol, že ide o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu, a preto je podľa § 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p. prípustné. Dovolanie odôvodnil tým, že konajúce súdy vychádzali z nesprávneho skutkového a právneho posúdenia veci, keď svoje rozhodnutia založili len na nepodložených tvrdeniach Mgr. P. o údajných nepravdivých informáciách uvedených v zmluvách o poskytnutom úvere. Vzhľadom na osobné spory medzi Mgr. O. a konateľkou žalobcu je konanie Mgr. O. vyslovene účelové, na ktoré nie je možné prihliadnuť. Okrem toho namietal, že žalovaná mohla skutočnosti uvádzané v návrhu na obnovu konania uplatniť už v pôvodnom konaní a že tieto v žiadnom prípade nie sú spôsobilé zabezpečiť pre žalovanú dosiahnutie priaznivejšieho rozhodnutia. Navrhol preto, aby dovolací súd uznesenie krajského súdu zmenil a návrh žalovanej na obnovu konania zamietol, resp. aby rozhodnutie krajského aj okresného súdu zrušil.

4. Žalovaná svoje právo vyjadriť sa k dovolaniu žalobcu nevyužila.

5. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), prístupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže dovolanie v tejto veci bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho tu v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku rešpektujúc, že podľa § 470 ods. 2 C. s. p. procesné účinky dovolania podaného pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované aj po 30. júni 2016. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva tiež zo základných princípov Civilného sporového poriadku, a to princípu spravodlivej ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán dovolacieho konania, ktoré začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.), a princípu ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané k tomu oprávneným subjektom, zastúpeným advokátom, skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, či dovolanie je procesne prípustné a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

7. Podľa právneho stavu účinného v čase podania dovolania bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

8. Dôvody prípustnosti dovolania proti uzneseniu vymedzovalo ustanovenie § 239 O. s. p. a dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O. s. p.

9. Dovolanie proti uzneseniu bolo prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O. s. p.). Podľa § 239 ods. 2 O. s. p. bolo dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky.

10. Pokiaľ žalobca prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 239 ods. 1 písm. a/ O. s. p., t. j.

že v danom prípade ide o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu, treba uviesť, že prípustnosť dovolania proti zmeňujúcemu rozhodnutiu (uzneseniu), je založená na rozdielosti uznesenia odvolacieho súdu v porovnaní s uznesením súdu prvej inštancie. O rozdielne uznesenia ide vtedy, ak oba súdy inak posúdili okolnosti významné pre rozhodnutie o procesnej otázke, o ktorej sa v priebehu konania rozhoduje. Pre posúdenie, či ide o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu, nie je významné formálne hľadisko (ako odvolací súd formálne rozhodol alebo ako formálne svoj výrok označil), ale obsahové hľadisko. Pokiaľ odvolací súd vo svojom uznesení posúdil procesnú otázku, ktorá je predmetom rozhodovania rovnako (zhodne) so súdom prvej inštancie, nejde o zmeňujúce, ale o potvrdzujúce uznesenie.

11. V danej veci odvolací súd v porovnaní s rozhodnutím súdu prvej inštancie rozhodol o návrhu žalovanej na obnovu konania rovnako, keď vychádzajúc zhodne so súdom prvej inštancie o splnení všetkých zákonných predpokladov vyplývajúcich z ustanovenia § 228 a nasl. O. s. p., obnovu konania povolil. „Zmena“ výroku uznesenia okresného súdu spočívala len v jeho spresnení, že obnova sa povoľuje v časti istiny, keďže v časti príslušenstva vec nebola ešte právoplatne skončená. Dovolanie žalobcu tak smeruje proti potvrdzujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania bolo preto potrebné posúdiť podľa § 239 ods. 2 O. s. p. Odvolací súd v svojom potvrdzujúcom uznesení nevyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a nejde ani o uznesenie o priznaní (nepriznaní) účinkov cudziemu rozhodnutiu na území Slovenskej republiky). Prípustnosť dovolania preto podľa § 239 ods. 1 a ods. 2 O. s. p. neprichádza do úvahy.

12. Dovolací súd preskúmal nakoniec prípustnosť dovolania z hľadísk uvedených v § 237 ods. 1 O. s. p. Nezistil existenciu žiadneho dôvodu obsiahnutého v jeho taxatívnom výpočte uvedenom pod písmenami a/ až g/. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa tohto zákonného ustanovenia prípustné nie je. Napokon žalobca vady uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p. ani netvrdil.

13. Pokiaľ žalobca namietal, že konanie pred odvolacím súdom je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, resp. že odvolací súd nesprávne právne vec posúdil, treba uviesť, že súdna prax je jednotná v tom, že uvedené vady (na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 ods. 1 O. s. p.) nespôsobujú (súčasne) aj prípustnosť dovolania. Námietky strany sporu, ktorými vytyka súdu existenciu tzv. inej vady a omyl pri aplikácii práva, treba považovať za dovolacie dôvody podľa § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O. s. p., ktoré však sami osebe prípustnosť dovolania nezakladajú. Skutočnosť, že by konanie bolo postihnuté tzv. inou vadou, resp. že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O. s. p.

14. So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že v preskúmvanej veci dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu nie je prípustné podľa § 239 ods. 1 a ods. 2 O. s. p. a neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p.. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobcu ako neprípustné podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol.

15. V dovolacom konaní úspešnej žalovanej najvyšší súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo z obsahu spisu vyplýva, že jej v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.